

ODBOROVÝ ZVÄZ POLÍCIE V SLOVENSKEJ REPUBLIKE

Pribinova 2, 812 72 Bratislava

VYHLÁSENIE RADY PREDSEDOV ZÁKLADNÝCH ORGANIZÁCIÍ ODBOROVÉHO ZVÄZU POLÍCIE V SLOVENSKEJ REPUBLIKE

Vážený pán minister vnútra Slovenskej republiky,

ak Vaším cieľom bolo nezaujmom a bez akejkoľvek snahy o prijímanie opatrení na zlepšenie stavu polície zdecimovať Policajný zbor na najnižší počet členov od začiatku jeho existencie, tak Vám gratulujeme. Tento sa Vám podarilo dosiahnuť.

Po troch rokoch neúspešných apelov adresovaných vtedajšiemu vedeniu rezortu vnútra na zlepšenie našich materiálnych, finančných a pracovných podmienok sme dúfali, že zmena vedenia nám pomôže presadiť naše elementárne právo na slušné podmienky výkonu služby za dodržania pracovných podmienok hodných tisícročia a AI doby, ktorú žijeme.

Aj napriek Vášmu prísľubu, slovu „chlapa“, ktorý ste nám dali v decembri minulého roku, aj napriek mnohým našim rozhovorom a Vaším uisteniam, doposiaľ Odborový zväz polície v Slovenskej republike neregistruje žiaden hmatateľný krok, ktorý by zabezpečil zlepšenie platových podmienok príslušníkov Policajného zboru tak ako sme sa dohodli v Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2024, nevidujeme ani žiaden konkrétny materiál, ktorý by nám čo i len umožnil snívať o novej platovej koncepcii príslušníkov, naše sklamanie preto rastie a trpezlivosť sa mína.

Pán minister,

príslušníci Policajného zboru slúžia v nezávideniahodných podmienkach, v starých rozpadávajúcich sa plesnivých budovách, v značne „vintage“ odeve, na už skoro vyradených zasekávajúcich sa počítačoch, ale slúžia lebo chcú, lebo si zvolili toto životné poslanie. Neskúšajte, prosím, preto trpezlivosť aj tých posledných, ktorí ešte nezavelili na ústup, lebo práve Vy budete ten, ktorý tu posledný zhasne, zamkne a dá petlicu.

Nezabúdajte, že my nežijeme na svete sami, že aj my živíme rodiny, že aj my sa chceme slušne najesť, že aj my sa chceme obliecť a žiť, a to nie v zahraničí ako mnohí absolventi renomovaných študijných odborov, ale práve tu, doma, v Slovenskej republike, a to na celom jej území, od Tatier k Dunaju a od Kútov až po Ubl'u.

Niekoľko posledných rokov rádoby reforiem na skvalitnenie výkonu služby a zlepšenie našich podmienok viedlo len k prepadu personálnych kapacít zboru, k náboru uchádzačov namiesto ich výberu, a aj napriek tomu nespôsobilosti vyrovnáť odchody starých vyslúžilých policajtov príjmom nových, k milión hodinám nadčasov s odôvodnením, že „nemáme ľudí“, o „work-life balance“ môže policajt len snívať, k frustrácií z nikdy nekončiacej sa slučky po sebe nasledujúcich služieb, k zničenému zdraviu a chybám, ktoré vyčerpanosť a tlak so sebou vo výkone prináša, k jednej hliadke na celý okres, a to všetko pretože nie sú ľudia a aj na tých, čo tu ešte zostali, nie sú pre zlepšenie ich pracovných a životných podmienok peniaze.

Pán minister, pýtame sa: „Skutočne?!“

Vnútorná bezpečnosť je v súčasnej dobe drahou komoditou.

Drahou nielen pre tých, ktorí sú jej ochrancom, ktorí pre existenciu a udržanie bezpečnosti našich občanov, ich zdravia a majetku riskujú svoj vlastný život a zdravie, ktorí aj napriek zúfalému personálnemu stavu ešte stále aj po stýkrát po už nočnej službe na druhý deň nastúpia do služby, i keď to zákon nepovoľuje, ktorí aj napriek zaplákaniu hodnému materiálnemu zabezpečeniu a finančnej odmene v podobe platu aj naďalej pracujú, ale hlavne pre občanov tohto štátu, pre všetkých tých, ktorí sa spoliehajú, že nezostanú bez pomoci, že vždy sa po tom, čo už hasiči zahasili požiar a záchranári pomohli zraneným, zjaví garant poriadku, nápravy poškodeného a záruky neopakovania sa v budúcnosti, policajť.

Pán minister,

keďže zosobňujeme viac ako 19 tisíc tvári, za ktorými stoja celé rodiny, tvári, ktoré tiež chcú žiť plnohodnotný život občanov nášho štátu, ktoré si zvolili túto neľahkú a nikdy nie dostatočne ocenenú cestu životom, tvári, ktoré neutiekli v ústrety zahraničiu a zostali žiť a tvoriť hodnoty vo svojej domovine, tvári, ktoré sa rozhodli čeliť úskaliam a nenávisti verejnosti pre výkon ich povolania, ktorého podstata tkvie v represii obyvateľstva a tvári, ktoré aj napriek všetkému tu stoja i dnes, chceme Vám so všetkou vážnosťou povedať:

Aj my máme svoju trpezlivosť, vyzývame Vás preto, pán minister, **NEDÍVAŤ SA NEČINNE** na našu decimáciu, naše podlomené zdravie, rozpadávajúce sa rodiny, na naše rozbité stoly, nefunkčné stroje, staré uniformy, plesnivé steny, nevyrovnanie sa našim príjmom priemernej mzde v národnom hospodárstve, **A KONAJŤ**, lebo práve Vy budete ten, ktorý za 30 ročnou snahou ochrany práv a záujmov našich občanov napíše bodku a náš spis uloží ad acta.

Rada predsedov
Základných organizácií OZP v SR

Banská Bystrica, 21. júna 2024